

սուսաց, որտեղ կան հազիւ տասը տուն Հայ բնակիչ:—Եւ այդ տասը տուն բնակիչքը այս տարի մի ուսումնարան բացին: Ուսումնարանի արդիւնքը գոյացաւ յօժարակամ նուիրատուութիւններէն: Եւ մեր Օկրուգեան նապակիքը պ. Ս. Գ. Խաչատրեանցը իր ուսման մի մասից, յանձնառու է եղել ուսումնարանի ծախսը ծածկելու: Այն ինչ մեր հարուստներից մէկը մի կողմէն չէ տուել, չը նայելով որ ինքն էլ երկխանք ունի:

Մենք ստացանք Բագուից «Հաշիւ», կամ համալուսնականութեան Մարգարիտական բնակարան. յորինեաց նոյն ընկերութեան անգամ և ատենագիր Սէրգէյ Մ. Վարչամեանց, 1873 թ, Բագու:—Յաւուսեմք, որ մեր լրագրի դիրքը փոքր լինելով, մեղ զեղար կը լինէր ապել մեր էջերէ մէջ ամբողջ հաշիւը, բայց ընկերութեան չըջարեալ կանը կայստանք հետեւալ համարներից միւսում տպագրելու: Հաշիւից երեւում է որ 1870, 1871 և 1872 տարիւյ մուտքը ընդ ամենը եղել է՝ 33851 բուր, 83 կոպ. Ծախսը եղել է նոյն միջոցում՝ 8763 բ. 20 կոպ.: Ծախսը հանելով եկամտից մընումէ զուտ 25088 բ. 63 կոպ.

Виржа լրագիրը հաղորդում է, որ Պարսից Շահը իր երկիրը վերագաւաճաւ ժամանակ պիտի անցնէ փոքրիկ և թիփխտով:

Ռուս Годосը լրագիրը հաղորդում է որ Կիւէվ քաղաքի փոստից գողացան մի ծրար, որ պարուհակում էր 92 հազար բուր: Կատկածում են այդ գողութեան մէջ Պարսիցիկով անուն նամակաբերին:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՓԱՐԻՋԻՑ

Դրեկ Ֆրանսիայի քաղաքական կեանքում մեծ փոփոխութիւն է պատահել: Թիւերը հրապարական տուեց իր պաշտօնից, նա այլ ևս Ֆրանսիական հանրապետութեան նախագահ չէ, նա ընկու միապետական կուսակցութեան հարուստների տակ:

Դրեկ որ վեց օր սորանից առաջ Վ. Գ. Գալիէն ժողովը բաժանակցաւ տօների պատճառով և արձակուրդ առաւ քանի մի շաբթով, Թիւերի բարեկամներից մէկը ասեց՝ այս շաբթով կը լինի Ֆրանսիայի համար պատմական շաբաթ: Վ. Գ. Գալիէն իր արդարեալ արդարացաւ: Բայց հարկաւոր չէր Թիւերի բարեկամ լինել, այսինքն անբաժան մտերմ ժողով, Թիւերի գործունէութեան անհիմն լինելը հասկանալու համար: Արեւելք չէր կարող ունենալ նրա գործունէութեան եղանակը: Վեդալար տուտանման դրութիւնը գանալան կուսակցութիւնն էր, ցանկութիւնը բարեկամական յարակցութիւնները ամենքի հետ պահելու, անհապար գրողութեւն էր ինչպէս նրանց, որք օգնութիւն էին խնդրում նրանից միապետութիւնը վերականգնելու, նոյնպէս և նրանց, որոնց նա խոստանում էր հաստատել հանրապետութիւնը և որոնց միշտ խորում էր: Վ. Գ. Գալիէն ու Վ. Գ. Գալիէն կուսակցութիւններից մէկը ոյժ ստանալով, պիտի փորձէր կառավարութիւնը իր ձեռք գցելու և Թիւերին պաշտօնից հեռացնելու:

Հանրապետականները փոքր թւով են ազգային ժողովի մէջ, բայց երկրի մէջ նորա բազմութիւն են, կազմում են ոյժ և ամբողջ նրանց կողմն է բռնում: Վ. Գ. Գալիէն և Թիւերն ունենում են, թէ միապետականները թէ պ. Թիւերը: Բայց չը նայելով այս բանին, հանրապետականները չէին կամենում խանգարել երկրի հանրապետութեանը մինչև որ Ֆրանսիայի մի մաս թշնամական զօրքով էր բռնած, մինչև որ Վերմանիայի պարտքը դեռ ամբողջութեամբ վճարած չէր: Նրանք սպասում էին որ զերմանական զօրքը հեռանայ, զիտենալով որ այն ժամանակ կամայ ակամայ ազգային ժողովը պիտի ցրվէր և ժողովուրդը պիտի նորը ընտրէր: Նրանք զիտէին որ այդ նոր ազգային ժողովի մէջ նրանց կուսակցութիւնը բազմութիւն կը կազմէ, որովհետև իրանց կողմն էին տեսնում՝ ամբողջ երկրի համակրութիւնը: Վ. Գ. Գալիէն ընտրութիւնները սրա համար թող օրինակ լինին:

Վ. Գ. Գալիէնը նրանք զիտէին, բայց մի բան չը զիտէին, կամ մի բանի վրա ուշադրութիւն չէին դարձնում, այդ այն է, որ միապետական, կրկական, պահպանողական կուսակցութիւնն էլ այդ բոլորը շատ լաւ գիտէ:

Վ. Գ. Գալիէն է արդէն այդ կուսակցութիւնը նկատում է, որ Ֆրանսիան նրանից հրաժարվել է:

Ութսուն տարի սրանից առաջ Բուրբոնականները ընկել էին: Յետագայում Ֆրանսիայի զահից զոկեց, զլնատեց Վուի XVI և հաստատեց Ֆրանսիայում հանրապետութիւնը: Նապոլէոն Լը երեւաց և յանուն հանրապետութեան իր ձեռքը գցեց իշխանութիւնը: Պատերազմների անկողնանալի շարքը միջոց չը տուեց Ֆրանսիային իր խելքը հաւարելու: Նա ամեն տեղ գնում էր ուր որ նրան տանում էր իր երկրի զօրապետը և առաջ բան թէ յայտնվէր խաղաղութիւն և երկիրը կարողանալ ընկնէ իր գրութիւնը և փոխարէնը տալ այն մեծ խաբերային, Նապոլէոնը արքայիցաւ երկրից օտարների զօրքի օգնութեամբ և ուղարկվեցաւ պանդխտութիւն:

Վահր դարձեալ բռնեցին Բուրբոնները, թէ և կարճ միջոցով: 1830 թուին մի նոր յիզակոխութիւն նրանց էլ արքայանք ուղարկեց օտար երկիրները: Եւ եթէ այդ անգամ չը հրապարակվեցաւ հանրապետութիւն, պատճառը այն էր, որ Ֆրանսիան խաբված էր: Նրան ասեցին՝ ա՜՛հ միթէ այդքան արիւն թափել կառավարութեան այս կամ այն ձևի համար, քեզ հարկաւոր է խաղաղութիւն և հանրապետութիւն: Վ. Գ. Գալիէն ահա այդ նոր միապետութիւնը հանրապետական հիմնարկութիւններով և օրէնքներով և դու բազմաւոր կը լինես: Վ. Գ. Գալիէն էին խոսում այն մարդիկ որոնց Ֆրանսիան հաւատում էր: Նա հաւատաց նրանց և ընդունեց Օրլէանեան հանրապետական միապետութիւնը: Տասն և ութ տարի նրան համարեց յետոյ, նա վերջը հասկացաւ թէ ինչ բան է այդ հանրապետական միապետութիւնը և մի օր, 1848 թուին նոր յիզակոխութիւն արաւ, — և ուղարկեց Օրլէանեանները էլ արքայանք իրանց պանդխտ ազգականներին միսթարելու...

Ֆրանսիայում նորից հիմնվեցաւ հանրապետութիւնը, բայց ոչ երկար ժամանակով:

Մեծ հօրեղբոր փոքրիկ եղբոր որդին, որ անդաճութեան մէջ գերազանցում էր առաջինից, ներկայացաւ հանրապետութեան առաջ, երբեք առաջ նրան միշտ հաւատարիմ մնալու, ընտրվեցաւ նախագահ, — և երեք տարից յետոյ իր ձեռքը գցեց իշխանութիւնը իրան կայսր յայտնելով: Եւ միայն քսան տարիւյ տանջանքներից յետոյ, Ֆրանսիան կրկին շունչ բաշեց: Նապոլէոնեան ցեղը զահից զլուրկեց և դարձեալ յայտնվեցաւ հանրապետութիւնը: Բաւական է, բաւական է, ասում էր մաշված, ոյժից ընկած Ֆրանսիան, մենք փորձեցինք ամեն եղանակաւ կառավարական ձևերը և դեռ երբեք այնքան երկար պահպանված չենք հանրապետականը որ նրա մէջ էլ փորձվեց: Փորձը սկսվեցաւ: Նա գնալով աջողութեւն էր և երկրի համակրութիւնը նրանով առաձգաւ: Նորապէս գրավւում էր: Արեւելքում միապետական կուսակցութեան և ժողովրդի մէջ բոլոր կապերը կտրված էին, երկիրը ինքն նախապէս իր համար ընթացքը և այլ ևս չէր կամենում զայնախնդր ունենալ: Նա իրան բաւական ուժեղ էր զգում իր սեփական ունեւրի վրա կանգնելու համար:

Վ. Գ. Գալիէն զրութեան մէջ ի՞նչ պիտի անէին միապետականները, որք առանձին հանգամանքների շնորհով բազմութեան մէջ յայտնվեցան Վ. Գ. Գալիէն ժողովում:

Միթէ ուրիշ անգամ նրանք կարող էին յուսալ ազգային ժողովի մէջ այդ բազմութեամբ ընտրված լինելու: Ոչ, նրանք այդ լաւ գիտէին և վճռեցին այլ ևս չը սպասել: Եւ յարանալու բոլորն նրանց համար թանգ էր և նրանք հասկացան որ զուցէ աւելի յարմար ժամանակ չեն գտնի իշխանութիւնը իրանց

ձեռքը դրելու: Վ. Գ. Գալիէն զիտմանական զօրքերը պիտի հեռանային, և այն ժամանակ հանրապետականները հիմնվելով ազգի համակրութեան վրա, կը պահանջէին որ ներկայ ազգային ժողովը ցրվի:

Ֆրանսիայի քաղաքական կեանքից դուրս ապրելը, անփութիւն անհրաժեշտութիւնը իրանց նպատակները մի կողմ դնելու, փաստաբանութեան զգացմունքը յատկանից թաղելու, — հաճելի չէր կարող լինել կուսական հիւրաներին: Նրանք վճռեցին փրկել Ֆրանսիան, զցկնով իրանց ձեռքը քաղաքական իշխանութիւնը:

Վ. Գ. Գալիէն իր երկրի վրա զլնատու պատճառը: Ինչ կը մնայ այժմ պատմել պատահած փոփոխութեան մանրամասնութիւնները:

Փարիզ, մայիսի 25. Պ. Իգմ.

ՆԱՄԱԿ ՎԻՆՆԱՅԻՑ

1873 թուին մայիսի մէկին, Կէսօրին թնդանութների զորքիւնի, շատ հազարաւորների ցնծութեան աղաղակի և երգեցող դասերի մեծ ազդեցիկ մէջ բարձրացրուց Աւստրիայի կայսր Ֆրանց Իոսէֆ 1-ը իր ձայնը և նետեալ խօսքերով ձեռն յայտնում եւ 1873 թուականի աշխարհաշահեղքը բաց արած՝ նշան տուաւ աշխարհին մի ընդհանուր ուխտագնացութեան զէպի վիճանաւ:

Թէ ինչ նշանակութիւն այս ուխտագնացութիւնը պէտք է ունենայ պատմութեան մէջ, բաւական է գտնէ յիշել որ բացի տանտուէրից, կայսր Ֆրանց Իոսէֆ ա-ից իր ընտանիքով, ներկա էին բոլոր աշխարհի տիրապետողների ներկայացուցիչները, որոնց մէջ տեսնվում էին Պրուսիոյ Տէրութեան թագաւորը իր ընտանիքով, Ռուսիոյ Պրինցը, Գաւիայի թագաւորը, Օւլէնբուրգի մեծ գուբըրնատորը և ուրիշ հարիւրաւոր ազգերի ներկայացուցիչները և իշխանները:

Թէ և տանտուէրն օր այս մեծ տօնակատարութիւնից անց է, բայց ուրիշն ասած էս օր էլ զեռ հանդէսը այնպէս կարգի չէ ընկած որ կարելի լինի ասել թէ արդէն պատրաստ է, թէ և երկու տարից աւելի հազարաւոր հանճարներ և մշակներ ամեն ազգեր երկրագունտի այս մի աննշան տեղի վրա աշխատել են, բայց դեռ ևս բոլորովին կատարելագործուած չէ: Այստեղ ուղարկած ապրանքի մի մասը դեռ կամ արկղների մէջ և կամ երկաթուղու կայարանն են ուր ինչպէս այսօրուայ օրագիրը հաղորդում է մօտ 1000 լի կառք, ապա-տում են հերթին աշխարհանդէսի աստարեղք մտո-նելու: Ամէն երկրի մասերումն նկատում է իւրաքանչիւր ժամ մի մեծ յառաջանցողութիւն կարգ դնելուն, մի քանի երկրի մասերը կարգի են ընկել միւսի մէջ նկատում է կարգ ընկնելուն մօտենալը, երբեք դեռ նոր է սկսել, չորրորդը մտածում է զեռ դարդակ տեղերին և պատերին իր երկրի արհեստի և պտուղի բերքերով ինչ ձև տալուն վերա, հինգերորդի հետքը դեռ ևս չէ երևում և այլն, կարճ ասած, դեռ ևս մի քանի է նմանում, որից մի քանի օրից յետոյ մի աշխարհ պէտք է ստեղծուի:—Այս աշխարհի սկզբնական պատկերի այցելութիւն անողները այն օգուտ կարող են ունենալ որ մի քանի փոքր մասնաւոր և հետաքրքրելի նիւթերը այս գրութեան մէջ աւելի աչքի տակ են ընկնելու քան թէ այն ժամանակ երբ բոլորովին կարգ դրած չառ հնչաւութեամբ ընդհանուր տպաւորութիւնից յափշտակուած քննողի աչքից կարող են ծածկուել:—Հիմայ տեսնում է իւրաքանչիւր ժամումն շատ նոր նիւթերի ստեղծումն այս աշխարհին մէջ, ուր երկի պստեղ թափառող շոտած հանգստանում էր, այսօր տեսնում է կամ մի ամբողջ կայսր վրանի բացուելը, կամ յունաց եկեղեցու նոր հիմնելը, կամ մասնատականաց սուր աղբիւրների համար տեղ փորելը և այլն, մի խօսքով մարդկային գիտութեանց և արուեստից ոյժը հրաշքերի է գործում:—

Աւստրիան, իտալիան, Բելգիան, Շվեյցարիան և ուրիշ մի քանի տերութիւնները մասամբ պատրաստ են: Այցելութիւն անողներին այժմ դրա-վում է առանձնապէս Շվեյցարիայի և Բելգիայի մասերը, այս երկիրները թէ և փոքր, բայց ոչ մի հիւրի մէջ ուրիշ երկրներից հետ չեն մնացած և մի քանի հիւրի մէջ շատ մեծ տէրութիւններից բարձր են: Շվեյցարիան ինչպէս իր մանկավար-ժական մասովը շատ ուսուցչաց և ծնողաց հետաքրքրելի առարկայ է դարձած, նոյնպէս և ա-րեւմտեղ պատերազմների մէջ քաջ յայտնի իր մարդասիրական ընկերութիւններից ներկայացրած ու կատարելագործուած վերաբուժական գործիք-ներովը իւրաքանչիւր այցելուի վրա մի ազնիւ աղ-ղեցութիւն է թողնում: Քանի հազարաւոր ընտա-

նեայ այս երկու ճիւղերով Շվեյցարիան կհանք ու միսթարութիւն է տուել առանց նոյն ազգու-թեան և կրօնի զանազանութեանը նայելու:—

Բելգիան ցոյց է տալիս թէ մի ժողովուրդ որ ազատութեան, գիտութեան և արուեստի պաշտոնակալ է ինչին է ընդունակ, չը նայեցաւ որ իր երկրի տարածութիւնը այնպէս սահմանափակուած է: Ժողովրդի գիտութեամբ և եռանդով այդ փոքր տեղից այնքան հարստութիւններ է ներկայացնում որ իրանից տասն անգամ մեծ երկիր ունեցող տէրութիւնների հետ մաքառում է և շոտ բանի մէջ մի քանիսից էլ գերազանցում է, մա-նաւանդ գործարանաց և արհեստաց կատարելա-գործութեամբ: Այս երկրի մէջ մի երկույթ մինչև հիմայ մեծ ուղարկութիւն է դարձնում, այն է որ Բելգիայի ուսումնական մասի ներկայացնողը մի հոգեւորական դասին պատկանող անձն է որ մեծաւ բաւականութեամբ և զօրծի ապահովութեամբ գիտութեանց իւրաքանչիւր ճիւղի վերայ այցելու-նեին բացատրութիւններ է տալիս:—Չանազան ազգերի ուխտաւորները ոմանք զարմացմամբ և ոմանք նախանձով մտիկ են տալի այն հոգեւորական անձնի գործունէութեան վրա: Պատահեաւ ինչ մի անգամ այս մասումն մի մեր ազգակցի հետ անցկենալու և ինչ յիշողութիւն մեր հայրենիքից ու ազգից մեր մէջ զարկեցաւ, —կարգացողին նոր բան չեմ պատմի այստեղ կրկնելով:

Շվեյցարիայից և Բելգիայից յետոյ մինչև էսօր ամենակարգին ընկածը աշխարհանդէսի մէջ Աւստրիան է զալի, որ իր երկրի պատմական յիշատակներովը ստիպում է մարդուն նրա վրա յարգանք նայել: Ով չի ճանաչում պատմութեան մէջ Աւստրիայի գրութիւնը 1866 թուականից առաջ, երբ նա իր ուշքն ու միտքն ուրիշ ուղղու-թեան էր դարձրել, երբ նա իր աչքը պտոյտ էր տալի իր երկրի չորս կողմն և նոր միջոցներ էր պտտում իր տէրութեան սահմանը ընդարձակելու, երբ նա դարձած էր իր զինակիր և պաշտպան Պապականութեան կրօնամոլական ձգտումներին, երբ նա անցաւ փառքի ու պատուի հետեւին էր ընկած: Բայց ինչպէս մարդկային պատմութիւնից երեւում է թշուառութիւնը ու գոբազողութիւնը մարդկային շատ ազգերին մեծ ուսում է աւանդել: 1866-ին զարթացրուց Պրուսիան իր քրոջ Աւստրիային մի անքաղաքակարի ու ստիպել ձեռով, այս արթնանքից յետոյ մինչ-դեռ Աւստրիայից ախ ու վախ էին քաշում ու ազգերի մեծ մասը նրա ցաւին խօսքով ու գրով մասնակից էին լինում լուսոյ ու գիտութեան ոգին տոնախմբում էր, նա ուրախանում էր որ մի հետեղի թիւր աւելանում է, նրան յայտնի էր որ մի օր 66 թուին ողբացող ու յաղթուած Աւստրիան վրէժիկով կը լինի, կը մաքառի ազնիւ ձեռով իր քրոջ հետ և որ 66 թուի պատերազմական օրերը անշնչելի, ազնիւ յիշատակաց արժանի օրերի են փոխադրուելու իր պատմութեան մէջ: Իրաւի հի-մայ Աւստրիան շատ առաջ գնացած է երևում այն հանդիպման մէջ, 66-ից յետոյ Աւստրիան իր ուշքն դարձրած լինելով իր սեպական ներքին տէրութեան վրա, աւելի օգուտ քաղեց քան թէ նրան բերում էր զուով տիրապետած իտալիոյ մի մասն, Բոնգարիայի ծառայութիւնը, գերմանական Ֆրանկֆուրտ դաշնագրութեանց մէջ առաջին տեղն ունենալու և կամ սուրբ Պապի անընդհատ աղօթք-ներն ու օրհնական կոնգակները և այլն: Նա իմա-ցաւ որ մի ազգի ոյժն իր մէջից պէտք է լինի և որ գիտութիւնը միայնակ ոյժն ու զօրեղութիւնն է:

Աւստրիայի բարոյական ու նիւթական ոյժը այն աշխարհանդէսի մէջ շատ ազգաց զարմացումն և բարի նախանձ պիտի յարուցանէ:—

Աւստրիայի կողքին զուլիս է հանում նորա հետ եղբայրացած Բոնգարիան, նա էլ ուղում է ցոյց տալ որ եւրոպական արհեստից մէջ հետ չէ, որ իր ազատութիւնը ու արտօնութիւնները Աւստրիոյ կայսրութեան մէջ ոչ թէ զէնքի ոյժն է պարտական, այլ գիտութեանց և արուեստից, վերջին-նա կամ միայն ստիպել է իր ստրկացնողին ազգային ազատութեան և եղբայրական դաշնագրութեանցը ստորագրելու:

Ռուսաստանի վերայ արհեստական պայտաթի մէջ առ այժմ ոչինչ չեմ կարող ասել, որովհետև նա դեռ կարգի գցած չէ այժմ, ինչպէս և Անգլիան, Ֆրանսիան ու Ամերիկան, որ նոր է մտածում իրան զինուորելու խաղաղութեան զէնքով: Ռուսաստանի մասը մեղ այս աշխարհաշահեղէսի մէջ մի միսթարութիւն է տալի որ ուրիշ աշխարհաշահեղէս-ների մէջ չունէինք, զուցէ տեղի սակաւութեամբ մի առանձին կրկնաբաժանում է ստացել ուր միայն կովկասեան կողմի արհեստները ու բնական բերքերն են ներկայացրած: Սրա օգուտ այն կա-րող է լինել, որ մինչդեռ առաջուայ աշխարհա-հանդէսներումն մեծ Ռուսաստանի արհեստների և